

[Kofod-Svendsen]

udviklingen både for mennesker, planter og dyr.

Poulsgaard (FP):

Dette forslag starter med fem punkter. Bioteknologisk eksport. Det var da dejligt, hvis vi kunne få noget af det. Billiggørelse af fødevarer. Fremragende! Ny levedygtig industri. Aldeles glimrende! Styrkelse af de eksisterende virksomheders viden og ressourcer. Ja men det kan vi da alle sammen skrive under på, ellers ville vi være nogle mærkelige nogle.

Men hvordan opnår man det så? Se, så begynder vi jo straks at bevæge os over i noget andet.

Økologisk landbrug, står der også. Det er jo dette her med de grønne romantikere, vi har så mange af herinde.

Samtidig med at socialdemokratiet fremsætter sådan et forslag, fremsætter en af forslagsstillerne, fru Ritt Bjerregaard, forslag om en afgift på gødning, der kan kvæle dansk landbrug. Vi så forleden i fjernsynet, at hr. Anker Jørgensen og hr. Erik B. Smith mangler 2 mia kr. til en pensionsreform. Dem finder vi bare.

Her ligger der så et forslag, der koster 2,5 mia kr. Hvor de skal komme fra? Ja, de skal vel ærlig talt komme fra de omtalte eksisterende virksomheder og levedygtig industri og alt det, man vil. Men så forringer man jo vilkårene for dem. Det passer ingen steder sammen. Det er simpelt hen et slag i luften. Men det er selvfølgelig den socialdemokratiske tro på, at staten skal styre alt.

Lad industrien selv udvikle og giv industrien frihed til at udvikle den slags ting, det er de betydelig bedre til end socialdemokratiske politikere.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Jytte Hilden (S):

Det var da klare ord for pengene. Men til gengæld var det også den eneste af ordførerne, der ikke kunne støtte dette forslag, så jeg skal starte med at sige, både til ministeren og til alle de ordførere, altså bortset fra den sidste, der har været på talerstolen: tak for de pæne ord.

Det kommer jo ikke bag på nogen, at når et parti udarbejder et program, så vil de andre partier også gerne have noget af det sam-

me, bare ikke lige på den måde. Det er jo det sædvanlige spil herinde, og det synes jeg såmænd også er rimeligt nok. Det, vi hæfter os ved, er selvfølgelig, hvem der rent faktisk har gjort noget for at få dette placeret til en debat i folketinget, og det har altså socialdemokratiet.

Hvis jeg skal være en smule pædagogisk, så vil jeg godt gøre nogle af ordførerne opmærksom på, at beslutningsforslaget, som det er udarbejdet, er delt op i to dele. Først er der nogle målsætninger, og derefter er der faktisk det, som den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær, var inde på, nemlig udkast til en handlingsplan.

Hvad det så måtte ende med, når vi går i gang med arbejdet i folketingets teknologiudvalg, ved jeg ikke. Det skal da ikke komme an på, om vi kalder det det ene eller det andet. Det, der har været ønsket i socialdemokratiet, er i høj grad at få dette spørgsmål til diskussion.

Så har jeg nogle bemærkninger til de enkelte, der har været på talerstolen. For det første til ministeren, som synes, det er helt fint, det, landbruget kan, og det, de gør, og det, de har gjort. Det er jeg ikke sikker på. Jeg mener bl.a., at der mangler en god portion produktudvikling for de landbrugsprodukter, som vi i dag eksporterer. Det er den rene u-landsproduktion, idet det er råvarer puttet på dåse. Det kan vi ikke blive ved at stå os ved.

Men ellers havde ministeren mange smukke ord om forslaget. Han sagde, at det kunne opfattes som et oplæg til debat, og at det var da fortræffeligt, hvorefter hans konklusion var: men det var jo bare ikke dette her, man kunne bruge. Konklusionen svarede faktisk ikke til de smukke ord, men jeg skal glæde mig over de smukke ord.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Korneliusen, og også andre kom ind på, at det er vigtigt ikke blot at se dette program, men en række programmer til teknologisk udvikling. Nu er det jo altså bioteknologi, vi diskuterer. Hvis vi havde lagt op til en bred debat, kunne kritikken have været: hov, skal vi ikke tage hvert emne for sig, hvert tema for sig? Så i socialdemokratiet arbejder vi videre med de spørgsmål, som hr. Korneliusen også sagde.

Hr. Per Stig Møller roste sig meget af, at det var da så glimrende, og man var meget